

Έπαινος στον Παγκύπριο Μαθητικό Διαγωνισμό με αφορμή τη συμπλήρωση 50 χρόνων από τα τραγικά γεγονότα του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής του 1974 «Κύπρος 1974: Ο βίαιος ξεριζωμός, η προσφυγιά και ο αγώνας για ελευθερία και επιστροφή» στην κατηγορία Άρθρο.

Κύπρος 1974: Πενήντα χρόνια ανοικτή πληγή - Πενήντα χρόνια αγώνα

Δεν ήταν ταινία! Δεν ήταν αρχαία ελληνική τραγωδία! Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα ανθρωπιστικά δράματα που βίωσε ο Ελληνισμός. Το μαύρο καλοκαίρι του 1974 στιγμάτισε τις ζωές όλων των Κυπρίων και το μέλλον της πολύπαθούς μας πατρίδας. Η Τουρκία εισέβαλε απρόκλητα στο νησί και σκόρπισε τον θάνατο και τον όλεθρο, βυθίζοντας στο πένθος τον λαό μας. Μισός αιώνας μετά και η πατρίδα ακόμη πονά. Ωστόσο, ο κυπριακός λαός δεν έπαψε ποτέ να αγωνίζεται για τη λευτεριά και την επανένωση της πατρίδας του.

Αναντίρρητα, η φρικαλεότητα της ιταμής τουρκικής εισβολής προκάλεσε τραγικά επακόλουθα, τα οποία μας ταλανίζουν εδώ και πενήντα χρόνια. Συγκεκριμένα, χιλιάδες συμπατριώτες μας βίωσαν με τον χειρότερο τρόπο τη βαρβαρότητα και το ανελέητο μίσος των κατακτητών και οδηγήθηκαν στον βίαιο ξεριζωμό. Οι Τούρκοι εισβολείς κατέλαβαν πάνω από το 1/3 του εδάφους της πατρίδας μας, με αποτέλεσμα διακόσιες χιλιάδες περίπου Ελληνοκύπριοι να ακολουθήσουν τον δρόμο της προσφυγιάς. Παράλληλα, γίνεται σύλληψη των χώρων λατρείας μας, καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, καθώς και μεθοδευμένος εποικισμός των κατεχόμενων εδαφών μας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι πρόσφυγες βίωσαν ανείπωτο πόνο και ασύλληπτη τραγωδία. Στην αρχή, διέμεναν για μεγάλο χρονικό διάστημα κάτω από τα δέντρα ή στριμωγμένοι σε σχολικά κτίρια, ζώντας σε συνθήκες πόνου και δυστυχίας. Ακολούθως, μεταφέρθηκαν σε καταυλισμούς και αντίσκηνα. Έπειτα, στεγάστηκαν σε προσφυγικούς συνοικισμούς με την ελπίδα ότι σύντομα θα επιστρέψουν στην πατρογονική τους εστία.

Είναι αλήθεια ότι όσο περνούν τα χρόνια και ο πόθος της επιστροφής παραμένει ανεκπλήρωτος, τόσο βαθαίνει η πληγή στην ψυχή των προσφύγων. Μισό αιώνα μετά και η Τουρκία αποστερεί την πρόσβαση στα σπίτια τους και την αξιοποίηση των περιουσιών τους. Δυστυχώς, δεν είναι λίγοι αυτοί που φεύγουν με τον καημό της προσφυγιάς και με αδικαιώτες τις προσπάθειές τους για επιστροφή.

Ας σημειωθεί επίσης ότι είκοσι χιλιάδες Ελληνοκύπριοι, αρνούμενοι να ακολουθήσουν τον δρόμο της προσφυγιάς, παρέμειναν εγκλωβισμένοι στις κατεχόμενες περιοχές. Εντούτοις, με το πέρασμα των χρόνων ο αριθμός τους μειώθηκε δραματικά, καθώς οι Τούρκοι τους εξανάγκασαν σιγά σιγά να καταφύγουν στις ελεύθερες περιοχές.

Εν κατακλείδι, πενήντα χρόνια μετά κανένας δεν ξεχνά, τίποτα δεν ξεχνιέται! Ο κυπριακός λαός καρτερεί, ελπίζει και αγωνίζεται. Από το 1974 αγωνιζόμαστε μέσα από τα Ηνωμένα Έθνη για την απελευθέρωση της σκλαβωμένης γης μας. Όσα χρόνια κι αν περάσουν, θα κρατάμε ζωντανή την αδυσώπητη και επώδυνη μνήμη, προκειμένου να μας βοηθήσει στη συνέχιση του δύσκολου αγώνα μας για επανένωση της πατρίδας μας. Αντλώντας δύναμη από την πίστη μας

στον Θεό, προσμένουμε την ευλογημένη μέρα της επιστροφής στα αλησμόνητα κατεχόμενα χωριά και ακτές μας. Όραμά μας είναι η επίτευξη μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του κυπριακού προβλήματος, η οποία θα επανενώνει τον τόπο και τον λαό σε συνθήκες ασφάλειας, ειρήνης και προόδου, χωρίς συρματοπλέγματα και στρατεύματα κατοχής.

Άντρια Καρακίτη A311